

**TAKTIKKAOHJELMAEHDOTUS
VSDTP:n YHDISTÄVÄLLE
EDUSTAJAKOKOUKSELLE**

**PÄÄTÖSLAUSELMAEHDOTUKSET
VSDTP:n YHDISTÄVÄLLE EDUSTAJAKOKOUKSELLE ⁵¹**

*Julkaistu „Partiinyje Izvestija”
lehden 2. numerossa
maaliskuun 20 pnä 1906*

*Julkaistaan
lehden tekstin mukaan*

Lukijalle tässä esitettävät yksitoista päätöslauselmaa on laatinut ryhmä samoinajattelevia „Proletarin” entisiä toimittajia ja avustajia sekä muutamia käytännönmiehiä. Tämä ei ole valmis luonnos, vaan hahmotelma, jonka pitää antaa mahdollisimman eheä käsitys puolueen tietyn osan kaikista taktillisista katsomuksista kokonaisuudessaan ja helpottaa sitä järjestelmällistä väittelyä, mikä Yhdistetyn Keskuskomitean kehoituksesta puolueemme kaikissa kerhoissa ja järjestöissä nyt aloitetaan.

Taktilliset päätöslauselmat on sovitettu edustajakokouksen päiväjärjestyksen mukaiseksi, joka on ehdotettu Yhdistetyn Keskuskomitean tunnetussa lehtisessä⁵². Puolueen jäsenet eivät silti ole suinkaan velvollisia rajoittumaan tuohon päiväjärjestykseen. Kaikkien taktillisten katsomusten täydellisen esilletuomisen nimessä olemme katsoneet ehdottoman välttämättömäksi lisätä vielä kaksi kysymystä, jotka eivät sisältyneet Yhdistetyn Keskuskomitean esittämään päiväjärjestykseen, nimittäin „Demokraattisen vallankumouksen nykyinen ajankohta” ja „Proletariaatin luokkatehtävät demokraattisen vallankumouksen nykyisellä ajankohdalla”. Tekemättä selväksi näitä kysymyksiä ei voida pohtia taktiikan muita, yksityiskohtaisempia kysymyksiä. Sen vuoksi esitämme edustajakokoukselle, että se ottaisi päiväjärjestykseensä yleiskysymyksen: „Demokraattisen vallankumouksen nykyinen ajankohta ja proletariaatin luokkatehtävät”.

Mitä tulee agrariohjelmaan ja suhtautumiseen talonpoikaisliikkeeseen, niin siitä kysymyksestä tarvitaan

erikoinen kirjanen *. Sitä paitsi Yhdistetty Keskuskomitea on määrännyt erikoisen valiokunnan, joka valmistelee edustajakokoukselle selostusta tästä kysymyksestä⁵³.

Julkaistessamme päätöslauselmahahmotelmamme me kehoitamme kaikkia puolueen jäseniä osallistumaan niiden käsittelyyn, parantelemiseen ja täydentämiseen. Kirjalliset selostukset ja luonnokset voidaan lähettää puolueemme järjestöjen kautta VSDTP:n Pietarin-komitealle edelleen toimitettavaksi sille ryhmälle, joka on päätöslauselmaehdotukset valmistellut.

DEMOKRAATTISEN VALLANKUMOUKSEN NYKYINEN AJANKOHTA

Ottaen huomioon:

1) että se talous- ja finanssipula, jota Venäjä parhaillaan kokee ja joka on hävittänyt joukkomitassa tuotantovoimia sekä köyhdyttänyt tavattomasti kansaa, ei ainoastaan ole heikkenemättä, vaan päinvastoin laajenee ja kärjistyy, synnyttäen hirveätä työttömyyttä kaupungeissa ja nälänhätää kylissä;

2) että vaikka suurkapitalisti- ja tilanherraluokan keskuudessa, joka on pelästynyt kansan vallankumouksellista omatoimisuutta, mikä uhkaa sen etuoikeuksia ja rosvomaisia intressejä, tapahtuukin jyrkkä käänne oppositiosta sovinnonhierontaan itsevaltiuden kanssa vallankumouksen kukistamistarkoituksessa, niin sen sijaan pikkuporvariston ja talonpoikaiston uusissa kerroksissa laajenevat ja lujittuvat poliittisen vapauden todellista toteuttamista ja yhteiskunnallis-taloudellisia uudistuksia tarkoittavat vaatimukset;

3) että nykyinen taantumuksellinen hallitus, pyrkiessään itse asiassa säilyttämään vanhan itsevaltiuden, polkiessaan kaikkia sen itsensä julistamia vapauksia, antaessaan omistavien luokkien huippukerroksille vain neuvottelevan äänioikeuden, väärentäessään karkeasti kansan edustusta, saattaessaan kautta maan voimaan sotilaallisten rankaisujen, julmien pieksäjäisten ja joukkoteloitusten komennon,

* Ks. tätä osaa, ss. 157—187. *Toim.*

kiristäessään poliisikomentoa ja hallinnollista mielivaltaa ennenkuulumattomiin mittoihin, aiheuttaa siten kuohuntaa ja tyytymättömyyttä porvariston laajoissa kerroksissa, kiukkua ja suuttumusta proletariaatin ja talonpoikaiston joukoissa ja valmistelee maaperää uudelle, entistä laajemmalle ja kärkevämmälle poliittiselle kriisille;

4) että tapahtumien kulku vuoden 1905 lopulla — joukkolakit kaupungissa, suuttumus kylissä ja joulukuun aseellinen kapina, joka puhkesi pyrkimyksestä puolustaa kansan valloittamia vapauksia, jotka hallitus on ottanut takaisin, ja sitten vapausliikkeen armoton tukahduttaminen sotavoimalla — osoitti, miten turhia ovat perustuslailliset illuusiot, ja avasi suurten kansanjoukkojen silmät näkemään tuollaisten illusioiden vahingollisuuden kaudella, jolloin taistelu vapaudesta on kärjistynyt avoimeksi kansalais-sodaksi;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta hyväksymään:

1) että demokraattinen vallankumous Venäjällä ei suinkaan ole laskemassa, vaan päinvastoin käy kohti uutta nousua ja että nykyistä suhteellisen tyyntä kautta ei ole pidettävä vallankumouksen voimien tappiona, vaan vallankumouksellisen energian kasaamiskautena, jo käytyjen vaiheiden antaman poliittisen kokemuksen omaksumisen, uusien kansankerrosten liikkeeseen mukaan saamisen ja siis uuden ja entistä mahtavamman vallankumouksellisen rynnistyksen valmistelun kautena;

2) että vapausliikkeen perusmuotona nykyään ei ole laegalinen taistelu quasi-perustuslaillisella pohjalla, vaan laajojen kansanjoukkojen välittömästi vallankumouksellinen liike, kansanjoukkojen, jotka repivät rikki poliisi- ja maaorjuuskomennon lakeja, panevat toimeen vallankumouksellisen oikeuden ja hävittävät väkivaltaisesti kansan sortamisen elimet;

3) että proletariaatin, nykyisen yhteiskunnan etumaisen luokan edut vaativat taistelemaan armottomasti niitä perustuslaillisia illusioita vastaan, joita liberaalis-monarkistinen porvaristo (muun muassa konstitutsionalistidemokraattien puolue) levittää verhoten siten ahtaita luokka-intressejään ja jotka kansalais sodan kaudella vaikuttavat peräti turmelevasti kansan poliittiseen tietoisuuteen.

ASEELLINEN KAPINA

Ottaen huomioon:

1) että koko nykyisen demokraattisen vallankumouksen historia Venäjällä osoittaa meille yleensä ja kokonaisuudessaan liikkeen nousevan yhtä mittaa yhä joukkoluontoisempiin, kautta maan ulottuviin päättäväisiin ja hyökkäysluontoisin itsevaltiutta vastaan käytävän taistelun muotoihin;

2) että lokakuun poliittinen lakko, heittämällä nurin Bulyginin Duuman ja pakoittamalla itsevaltiudellisen hallituksen julistamaan poliittisen vapauden perusteet, osoitti proletariaatin jättiläismäisen voiman sekä mahdollisuuden sen yksimieliseen esiintymiseen koko Venäjän mitassa, jopa luokkajärjestöjen kaikista puutteista huolimatta;

3) että rauhallinen yleislakko osoittautui liikkeen edelleen kasvaessa riittämättömäksi ja että yksistään sen soveltaminen ei johda päämäärään, vaan saattaa sekaisin proletariaatin voimat;

4) että koko vallankumousliike vaistovaraisella voimalla johti sitten joulukuun aseelliseen kapinaan, jolloin ei ainoastaan proletariaatti, vaan myös kaupunkiköyhälistön ja talonpoikaiston uudet voimat tarttuivat aseisiin suojataksaan kansan hankkimat vapaudet taantumuksellisen hallituksen hyökkäilyiltä;

5) että joulukuun kapina nosti esiin uuden barrikaditiikan ja yleensä todisti mahdolliseksi kansan avoimen aseellisen taistelun vieläpä nykyaikaista sotaväkeäkin vastaan;

6) että sen tähden, kun perustuslaillisista lupauksista huolimatta on saatettu voimaan sotilas- ja poliisidiktatuuri, kansanjoukoissa kypsyy tietoisuus, että on välttämättä taisteltava reaalista vallasta, jonka vallankumouksellinen kansa voi valloittaa vain avoimella taistelulla itsevaltiuden voimia vastaan;

7) että itsevaltius heikentää ja demoralisoi sotavoimiaan, kun se käyttää niitä nujertamaan asevoimalla sitä väestöä, johon nämä asevoimat osana kuuluvat, ei pane sota-alalla toimeen niitä ajankohtaisiksi tulleet reformeja, joita armeijan kaikki rehelliset ainekset vaativat, ei ryhdy toimenpiteisiin reserviläisten epätoivoisen tilan helpottami-

seksi ja vastaa sotilaiden ja matruusien vaatimuksiin vain kiristämällä poliisi- ja kasarmikuria;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta tunnustamaan:

1) että aseellinen kapina ei ole nykyään ainoastaan välttämätön keino taistelussa vapauden puolesta, vaan se on tosiasiallisesti jo saavutettu liikkeen aste, joka uuden poliittisen kriisin paisumisen ja kärjistymisen vuoksi alkaa siirtyä aseellisen taistelun puolustusmuodoista hyökkäysmuotoihin;

2) että poliittista yleislakkoa ei ole pidettävä liikkeen nykyisellä ajankohdalla niinkään paljon itsenäisenä taistelukeinona kuin apukeinona kapinaan nähden; että siis ajankohdan valitseminen sellaista lakkoa varten, paikan ja niiden työalojen valinta, joille sen pitää ulottua, on toivottavasti alistettava palvelemaan taistelun päämuodon, aseellisen kapinan ajankohtaa ja ehtoja;

3) että puolueen propaganda- ja agitaatiotyössä on kiinnitettävä hyvin paljon huomiota joulukuun kapinan käytännöllisen kokemuksen tutkimiseen, sen arvosteluun sotilaalliselta kannalta ja välittömien opetusten saantiin tulevaisuutta varten;

4) että on kehitettävä vieläkin tarmokkaammaksi toiminta taisteluryhmien luvun lisäämiseksi, niiden organisaation parantamiseksi ja niiden varustamiseksi kaikenlaisilla aseilla, ja tällöin, kuten kokemus osoittaa, ei pidä järjestää ainoastaan puolueen taisteluryhmiä, vaan myös puoluetta lähellä olevia ja aivan puolueettomiakin ryhmiä;

5) että on voimistettava työtä sotaväen keskuudessa, pitäen siinä silmällä sitä, että liikkeen menestymiseksi ei riitä vain kuohunta sotaväessä, vaan tarvitaan suoranaisesti sovittua yhteistoimintaa sotaväen järjestyneiden vallankumouksellis-demokraattisten ainesten kanssa, päämääränä mitä jyrkimät hyökkäystoimet hallitusta vastaan;

6) että pitäen silmällä paisuvaa talonpoikaisliikettä, joka voi aivan lähitulevaisuudessa puhjeta suorastaan kapinaksi, olisi toivottavaa suunnata ponnistukset työväen ja talonpoikien toimintojen yhdistämiseen tarkoituksella järjestää mikäli mahdollista yhteisiä ja samanaikaisia taistelusiintymiä.

PARTISAANITAISTELUESIINTYMISET

Ottaen huomioon:

1) että joulukuun kapinasta lähtien eivät juuri missään Venäjällä ole aivan tyyten lakanneet sotatoimet, jotka ilmevät nyt vallankumouksellisen kansan järjestäminä erillisinä partisaanihyökkäyksinä vihollisen kimppuun;

2) että tällainen partisaanitoiminta, joka on väistämättöä silloin, kun on olemassa kaksi toisilleen vihamielistä aseellista voimaa, ja tilapäisesti voitolle päässeen sotilaallisen vainovoiman riehussa, samalla palvelee vihollisen desorganisoimista sekä valmistelee vastaisuudessa puhkeavia avoimia ja joukkoluontoisia aseellisia esiintymisiä;

3) että tällaiset esiintymiset ovat välttämättömiä myöskin taisteluryhmiemme taistelukasvatusta ja sotilaskoulutusta varten, ryhmiemme, jotka osoittautuivat joulukuun kapinan aikana useilla paikkakunnilla käytännöllisesti valmistumattomiksi niille uuteen toimintaan;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta tunnustamaan:

1) että puolueen täytyy katsoa siihen kuuluvien tai sitä lähellä olevien taisteluryhmien partisaanitaisteluesiintymiset periaatteessa sallittaviksi ja tarkoituksenmukaisiksi nykykaudella;

2) että partisaanitaisteluesiintymiset on sovitettava luonteeltaan sellaisiksi, että ne palvelisivat tehtäväämme — työväenjoukkojen johtajakaaderien kasvattamista kapin aikana sekä hyökkäystoimien ja äkillisten sotatoimien kokemuksen hankkimista;

3) että tällaisten esiintymisten tärkeimmäksi välittömäksi tehtäväksi on katsottava hallitus-, poliisi- ja sotakoneistojen hävittäminen sekä arvoton taistelu aktiivisia mustasotnialaisia järjestöjä vastaan, jotka käyttävät väkivaltaa väestöä kohtaan ja pelottelevat sitä;

4) että sallittuja ovat taisteluesiintymiset myös niiden rahavarojen anastamiseksi, jotka kuuluvat viholliselle, s.o. itsevaltiudelliselle hallitukselle, ja näiden varojen käyttämiseksi kapinatarkoituksiin, jolloin on kiinnitettävä vakavaa huomiota siihen, että loukattaisiin mahdollisimman vähän väestön etuja;

5) että partisaanitaisteluesiintymiset on suoritettava puolueen valvonnan alaisina ja siten, ettei proletariaatin

voimia kulutettaisi turhaan ja että tällöin otettaisiin huomioon työväenliikkeen olosuhteet kyseisellä seudulla sekä laajojen joukkojen mieliala.

VÄLIAIKAINEN VALLANKUMOUSHALLITUS JA VALLANKUMOUKSELLISEN VALLAN PAIKALLISELIMET

Ottaen huomioon:

1) että vallankumousliike itsevaltiudellista hallitusta vastaan, muuttuessaan aseelliseksi taisteluksi, on tähän saakka saanut hajanaisten paikallisten kapinain muodon;

2) että tässä avoimessa taistelussa ne paikallisen väestön ainekset, jotka pystyvät esiintymään päättäväisesti vanhaa valtaa vastaan (melkein yksinomaan proletariaatti ja pikkuporvariston etumaiset kerrokset), ovat joutuneet välttämättä luomaan sellaisia järjestöjä, jotka olivat tosiasiallisesti uuden vallankumouksellisen vallan ituja — työväen edustajain Neuvostot Pietarissa, Moskovassa ja muissa kaupungeissa, sotilasedustajain Neuvostot Vladivostokissa, Krasnojarskissa y.m., rautatieläiskomiteat Siperiassa ja etelässä, talonpoikaiskomiteat Saratovin läänissä, kaupunkien vallankumoukselliset komiteat Novorossiiskissa ja muissa kaupungeissa sekä vihdoin valinnalliset maaseutuelimet Kaukasiassa ja Itämeren maakunnissa;

3) että kapinan alkuvaiheista, ituasteista muotoa vastavasti nämä sen elimet olivat yhtä hajanaisia, satunnaisia, toiminnassaan epävarmoja eivätkä nojautuneet vallankumouksen järjestettyyn asevoimaan, — ja sen vuoksi ne olivat väistämättä tuomitut tuhoutumaan heti vastavallankumouksellisten armeijain ensimmäisten hyökkäystoimien aikana;

4) että vain väliaikainen vallankumoushallitus voittoisan kapinan elimenä kykenee murtamaan taantumuksen kaikinainen vastarinnan, turvaamaan täyden agitaatiovapauden vaalien edellä, kutsumaan koolle yleisen, yhtäläisen, välittömän ja salaisen äänestyksen perusteella valittavan perustavan kokouksen, joka kykenee todella toteuttamaan kansan itsevaltiuden ja viemään elämässä läpi minimimäärän proletariaatin yhteiskunnallisia-taloudellisia vaatimuksia;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta tunnustamaan:

1) että vallankumouksen loppuunviemisen etujen kannalta proletariaatin eteen nousee nyt tinkimättömäksi tehtäväksi se, että yhdessä vallankumouksellisen demokration kanssa on edistettävä kapinan yhdistämistä ja tämän kapinan yhdistävän elimen luomista väliaikaisen vallankumoushallituksen muodossa;

2) että vallankumoushallituksen tehtävän menestyksellisen täyttämisen eräänä ehtona on paikallisen vallankumouksellisen itsehallinnon elinten luominen yleisen, yhtäläisen, välittömän ja salaisen äänestyksen pohjalla kaikissa kaupungeissa ja yhteisöissä, jotka yhtyvät kapinaan;

3) että puolueemme valtuutettujen osallistuminen väliaikaiseen vallankumoushallitukseen yhdessä vallankumouksellisen porvarillisen demokration kanssa on sallittavaa voimasuhteista riippuen ja sen ehtona pitää olla muodollisesti puolueen valvontaoikeus valtuutettuihinsa nähden sekä asian olemuksen kannalta se, että ajetaan tiukasti työväenluokan itsenäisiä etuja ja varjellaan järkkymättä sosialidemokratian riippumattomuutta, sosialidemokratian, joka pyrkii täydelliseen sosialistiseen kumoukseen ja sikäli vihaa leppymättömästi kaikkia porvarillisia puolueita;

4) että siitä huolimatta, tuleeko sosialidemokratialle mahdollisuutta osallistua väliaikaiseen vallankumoushallitukseen, on mitä laajimpien proletariaattikerrosten keskuudessa propagoitava sitä ajatusta, että aseistetun ja sosialidemokratian johtaman proletariaatin on alituisesti painostettava väliaikaista hallitusta pitäen päämääränä vallankumouksen saavutusten varjelemista, lujittamista ja laajentamista.

TYÖVÄEN EDUSTAJAIN NEUVOSTOT

Ottaen huomioon:

1) että työväen edustajain Neuvostoja syntyy luonnonvoimaisesti poliittisten joukkolakkojen pohjalla laajojen työläisjoukkojen puolueettomina järjestöinä;

2) että taistelun kulussa nämä Neuvostot muuttuvat kiertämättä niin kokoonpanoltaan, ottaen itseensä pikku-porvariston vallankumouksellisimpia aineksia, kuin myöskin toimintansa sisällön kannalta, muuttuen puhtaasti lakkojärjestöistä yleisen vallankumoustaistelun elimiksi;

3) että koska nämä Neuvostot ovat vallankumouksellisen vallan ituja, niin niiden voima ja merkitys riippuvat kokonaan kapinan voimasta ja menestyksestä;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta tunnustamaan:

1) että Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen pitää osallistua puolueettomiin työväen edustajain Neuvostoihin, välttämättä muodostaen puolueen jäsenistä mahdollisimman voimakkaat ryhmät jokaisen Neuvoston sisällä ja ohjaten näiden ryhmien toimintaa tiukasti puolueen yleisen toiminnan mukaisesti;

2) että tällaisten järjestöjen muodostaminen, tarkoituksena laajentaa ja syventää sosialidemokratian vaikutusta proletariaattiin ja proletariaatin vaikutusta demokraattisen vallankumouksen kulkuun ja lopputulokseen, voi visseissä oloissa olla puolueemme paikallisjärjestöjen tehtävänä;

3) että puolueettomiin työväen edustajain Neuvostoihin on saatava osallistumaan mahdollisimman laajat työläiskerrokset sekä myös vallankumouksellisen demokratian edustajia, varsinkin talonpoikien, sotilaiden ja matruusien keskuudesta;

4) että työväen edustajain Neuvostojen toimintaa ja vaikutuspiiriä laajennettaessa on osoitettava, että tällaiset laitokset ovat kiertämättä tuomitut kukistumaan, elleivät ne nojautu vallankumoukselliseen armeijaan ja kukista hallitusviranomaisia (t.s. elleivät ne muutu väliaikaisiksi vallankumouksellisuksiksi); sen tähden kansan aseistamista ja proletariaatin sotilaallisen järjestön lujittamista on kaikkina vallankumouksellisina ajankohtina pidettävä näiden laitosten eräänä päätehtävänä.

PORVARILLISIIN PUOLUEISIIN SUHTAUTUMINEN

Ottaen huomioon:

1) että sosialidemokratia on aina katsonut välttämättömäksi tukea jokaista oppositio- ja vallankumousliikettä, joka on tähdätty Venäjällä vallitsevaa yhteiskunnallista ja poliittista järjestelmää vastaan;

2) että nykyään, jolloin vallankumous nostattaa eri luokkia avoimiin esiintymisiin ja tällä pohjalla alkaa muodostua poliittisia puolueita, on sosialidemokratian aivan välttämättömänä tehtävänä niiden luokkasisällön määrittely,

luokkien keskinäissuhteiden huomioon ottaminen nykyhetkellä ja sitä vastaavasti suhteensa määrittelemine eri puolueisiin;

3) että työväenluokan päätehtävänä nykyisellä ajankohdalla, jota demokraattinen vallankumous parhaillaan elää, on sen loppuunvieminen, ja siksi sosialidemokratian, määrätessään suhteensa muihin puolueisiin, on otettava erikoisesti huomioon, missä määrin yksi tai toinen puolue kykenee aktiivisesti edistämään tämän päämäärän saavuttamista;

4) että tältä kannalta katsoen kaikki Venäjällä olevat ei-sosialidemokraattiset puolueet (taantumuksellisia lukuunottamatta) jakaantuvat kahteen perusryhmään: liberaalimonarkistisiin puolueisiin ja vallankumouksellisdemokraattisiin puolueisiin;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta tunnustamaan:

1) että liberaalimonarkististen puolueiden oikeistosiipeen kuuluvat puolueet (lokakuun 17 päivän liitto, oikeusjärjestyspuolue, kauppa- ja teollisuuspuolue j.n.e.) ovat tilanherrojen sekä suuren kauppa- ja teollisuusporvariston luokkajärjestöjä, selvästi vastavallankumouksellisia järjestöjä, mutta ne eivät ole tehneet vielä lopullisesti kaappoja vallan jakamisesta itsevaltiudellisen virkamiesbyrokratian kanssa; että käyttäessään hyväkseen tätä vielä kesken-eräistä konfliktia omiin tarkoituksiinsa proletariaatin puolueen on samalla käytävä mitä ankarinta taistelua sellaisia puolueita vastaan;

2) että vasemmistosiiven liberaalimonarkistiset puolueet (demokraattisten reformien puolue, konstitutsionalistidemokraatit j.m.s.), jotka eivät ole selvästi määrättyjä luokkajärjestöjä, horjuvat yhtä mittaa toisaalta demokraattisen pikkuporvariston ja toisaalta suurporvariston vastavallankumouksellisten ainesten välillä, kansaanojautumispyrkimyksen ja kansan vallankumouksellisen omatoimisuuden pelkäämisen välillä, eivätkä ne tavoitteissaan mene hyvään järjestykseen saatettua porvarillista yhteiskuntaa pitemmälle, jota monarkia ja kaksikamarinen järjestelmä varjelevat proletariaatin yrityksiltä puuttua siihen; sosialidemokratian on kansan poliittisen kasvatuksen etuja silmälläpitäen käytettävä hyväksi näiden puolueiden toimintaa, asettaen niiden ulkokultaisesti demokraattisen

fraasitulvan vastapainoksi proletariaatin johdonmukaisen demokratismin ja paljastaen armotta niiden levittämiä perustuslaillisia illuusioita;

3) että vallankumoukselliset-demokraattiset puolueet ja järjestöt (sosialistivallankumouksellisten puolue, Talonpoikaissiitto, puolittain ammatillisten yhdistysten ja puolittain poliittisten liittojen eräät osat j.n.e.) läheisimmin ilmentävät talonpoikaiston ja pikkuporvariston laajojen joukkojen etuja ja katsantokantaa, esiintyen päättävästi tilanherrain maanomistusta ja maaorjuusvaltiota vastaan, pyrkien johdonmukaisesti toteuttamaan demokratismia ja ympäröidensä omat, itse asiassa porvarillis-demokraattiset tehtävänsä enemmän tai vähemmän hämärällä sosialistisella ideologialla; sosialidemokratia tunnustaa mahdolliseksi ja välttämättömäksi taistelusuopimukset tällaisten puolueiden kanssa samalla paljastaen herkeämättä niiden epäsosialistista luonnetta ja vastustaen niiden pyrkimystä hämätä proletaarin ja pikkuisännän välistä luokkavastakohtaisuutta;

4) että näiden sosialidemokratian ja vallankumouksellisen demokratian välillä tehtävien väliaikaisten taistelusuopimusten lähimpänä poliittisena tarkoituksena on kutsua vallankumouksellista tietä koolle yleiskansallinen perustava kokous, jolla olisi täysi valta ja joka valittaisiin yleisen, välittömän ja yhtäläisen äänioikeuden pohjalla salaisella äänestyksellä;

5) että tällä hetkellä ovat mahdollisia ja tarkoituksenmukaisia väliaikaiset taistelusuopimukset vain niiden ainesten kanssa, jotka tunnustavat taistelukeinoksi aseellisen kapinan ja edistävät sitä aktiivisesti.

KANSALLISIIN SOSIALIDEMOKRAATTISIIN PUOLUEISIIN SUHTAUTUMINEN

Ottaen huomioon:

1) että vallankumouksen kulussa yhteinen taistelu liittää Venäjän kaikkien kansallisuuksien proletariaattia yhä lujemmin yhteen;

2) että tämä yhteinen taistelu johtaa Venäjän eri kansallisten sosialidemokraattisten puolueiden yhä suurempaan lähentymiseen;

3) että monissa kaupungeissa jo muodostuu entisten federatiivisten komiteain tilalle kyseessäolevan

paikkakunnan kaikkien kansallisten sosialidemokraattisten järjestöjen yhteisiä komiteoita;

4) että enemmistö kansallisista sosialidemokraattisista puolueista ei nykyään enää vaadi federaatioperiaatteen tunnustamista, jonka Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen II edustajakokous aivan oikein hylkäsi;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta tunnustamaan:

1) että on ryhdyttävä mitä tarmokkaimpiin toimenpiteisiin Venäjän kaikkien kansallisten sosialidemokraattisten puolueiden yhdistämiseksi mitä pikimmin yhtenäiseksi Venäjän sosialidemokraattiseksi työväenpuolueeksi;

2) että yhdistymisen pohjana pitää olla kunkin paikkakunnan kaikkien sosialidemokraattisten järjestöjen täydellinen yhteensulautuminen;

3) että puolueen on turvattava tosiasiaassa kunkin kyseessäolevan kansallisuuden sosialidemokraattisen proletariaatin kaikkien puolue-etujen ja tarpeiden tyydyttäminen ottaen huomioon myöskin sen kulttuuri- ja elämäntapaeerikoisuudet; tämän turvaamisen keinoina voivat olla: kyseessäolevan kansallisuuden sosialidemokraattien erikoisten konferenssien järjestäminen, vähemmistökansallisuuden edustus puolueen paikallis-, alue- ja keskuselimissä, erikoisten kirjallisuus-, kustannus-, agitaatio- y.m. ryhmien muodostaminen.

Huomautus. Vähemmistökansallisuuden edustus puolueen Keskuskomiteassa voitaisiin järjestää esimerkiksi sillä tavalla, että puolueen yleinen edustajakokous ottaa Keskuskomitean kokoonpanoon vissin määrän jäseniä niiden ehdokkaiden joukosta, joita alueiden edustajakokoukset ovat esittäneet Venäjän niiltä seuduilta, missä on tällä kertaa olemassa erillisiä sosialidemokraattisia järjestöjä.

AMMATTILIITOT

Ottaen huomioon:

1) että sosialidemokratia on aina tunnustanut taloudellisen taistelun erääksi proletariaatin luokkataisteluun kuuluvaksi osaksi;

2) että tarkoituksenmukaisimpana työväenluokan järjestönä taloudellisen taistelun käymiseksi ovat laajat

ammattilliset liitot, kuten kaikkien kapitalististen maiden kokemus osoittaa;

3) että Venäjällä on nykyään havaittavissa työväenjoukkojen laaja pyrkimys yhtyä ammattillisiksi liitoiksi;

4) että taloudellinen taistelu voi johtaa työväenjoukkojen aseman kestävään parantumiseen ja niiden todella luokkakantaisen järjestön lujittumiseen vain sillä ehdolla, jos se oikealla tavalla sidotaan yhteen proletariaatin poliittisen taistelun kanssa;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta tunnustamaan:

1) että puolueen kaikkien järjestöjen on edistettävä puolueettomien ammattiliittojen muodostamista ja kehoitettava kaikkia puolueeseen kuuluvia kyseisen ammattialan edustajia liittymään näihin ammattiliittoihin;

2) että puolueen pitää pyrkiä kaikkiin keinoihin siihen, että se voisi kasvattaa ammattiliittoihin kuuluvia työläisiä siinä hengessä, että luokkataistelu ja proletariaatin sosialistiset tehtävät ymmärretään laajassa mielessä, että se voisi toiminnallaan valloittaa tosiasiallisesti johtavan osuuden tällaisissa liitoissa ja vihdoinkin että nämä liitot voisivat tietyissä oloissa suorastaan yhtyä läheisesti puolueeseen silti kuitenkin erottamatta jäsenyydestään puolueettomia jäseniä.

VALTAKUNNANDUUMAAN SUHTAUTUMINEN

Ottaen huomioon:

1) että Valtakunnanduuma on karkeaa kansan edustuksen väärentämistä, koska:

a) äänioikeus ei ole yleinen eikä yhtäläinen, vaan moniasteinen, suuri joukko työläisiä ja talonpoikia on tosiasiallisesti syrjäytetty Valtakunnanduuman vaaleihin osallistumisesta ja valitsijamiesten suhdeluksi ei väestöryhmissä on soviteltu poliisinäkökohtien mukaiseksi;

b) oikeuksiensa laajuuden mukaan ja siltä kannalta, mikä suhde Duumalla on Valtakunnanneuvoston, Duuma on itsevaltiudellisen virkavallan voimaton lisäke;

c) tilanne, jossa vaalit tapahtuvat, riistää kansalta kaiken mahdollisuuden tuoda todella julki tahtonsa, koska puuttuu agitaatiovapautta, koska vallitsee sotilaallinen terrori, joukkoteloitukset, vangitsemiset, poliisi- ja hallintomielivalta;

d) hallituksen ainoana tarkoituksena sellaisen Valtakunnanduuman koollekutsumisessa on kansan pettäminen, itsevaltiuden lujittaminen, tehdä sille helpommaksi uudet finanssihujaukset sekä kaupanhieronta riistäjäluokkien taantumuksellisten aineiden kanssa, joille turvataan yli-voima Valtakunnanduudessa;

2) että Valtakunnanduuman vaaleihin osallistuminen ei anna mitään proletariaatin luokkatietoisuuden kehittämiseksi, sen luokkajärjestyneisyyden ja taisteluvälmeuden lujittamiseksi ja laajenemiseksi, vaan saattaa pikemminkin hajoittaa ja turmella proletariaattia, sillä:

a) sosialidemokratian osanotto vaaleihin pitäisi kiertämättä yllä kansassa perustuslaillisia illuusioita, uskoa siihen, että vaalit voivat tuoda julki jossain määrin oikein kansan tahdon, ja sellaista käsitystä, että puolue muka astuu valeperustuslaillisuuden raiteille;

b) työläisistä valittujen valtuutettujen ja valitsijamiesten kollegiot eivät vähälukuisuutensa takia ja tehtäviensä lyhytaikaisuuden ja erikoisluontoisuuden vuoksi voisi mitenkään edistää proletariaatin tosi-vallankumouksellista järjestäytymistä;

c) vaaleihin osallistuminen siirtäisi proletariaatin huomion painopisteen Duuman sivuitse menevästä vallankumousliikkeestä hallitusilveilyyn, se siirtäisi joukkojen keskuudessa tehtävän laajan agitaation painopisteen valitsijamiesten pikkukerhoihin;

d) meidän osallistumisemme vaaleihin ei voisi auttaa kasvattamaan sosialidemokraattisesti niitä suurten joukkojen pimeimpiä kerroksia, jotka menevät Duumaan ja vieläpä kerrassaan laillista tietä, jolle VSDTP ei voi nyt astua;

e) se, että osa valitsijamiehiä poistuisi läänien vaalokokouksista, ei pystyisi ajamaan Duumaa karille eikä nostattamaan laajaa kansanliikettä;

3) että vaaleihin osallistuminen nykyisessä poliittisessa tilanteessa pakoittaa sosialidemokraatit joko jäämään syrjään tuottamatta mitään hyötyä liikkeelle tahi alentumaan tosiasiallisesti kadettien vaiteliaksi apureiksi;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta tunnustamaan:

1) että VSDTP:n on kieltäydyttävä jyrkästi osallistumasta Valtakunnanduumaan;

2) että VSDTP:n on kieltäydyttävä jyrkästi osallistumasta Valtakunnanduuman vaaleihin missään vaiheessa;

3) että VSDTP:n on käytettävä mitä tarmokkaimmin hyväksi kaikkia ja kaikenlaisia vaalien yhteydessä pidettäviä kokouksia esittääkseen sosialidemokraattien katsomuksia yleensä ja varsinkin arvostellakseen armottomasti Valtakunnanduumaa, erikoisesti kehoittaakseen taistelemaan koko kansaa edustavan perustavan kokouksen koolle-
kutsumiseksi vallankumouksellista tietä;

4) että VSDTP:n on käytettävä hyväkseen myöskin Duuman johdosta suoritettavaa agitaatiota tehdäkseen mahdollisimman laajoille kansanjoukoille tunnetuksi puolueen kaikki ne taktilliset katsantokannat, jotka koskevat koko parhaillaan elettyä vallankumouksellista ajankohtaa ja kaikkia siitä johtuvia tehtäviä.

PUOLUEEN JÄRJESTÖPERUSTEET

Ottaen huomioon:

1) että demokraattisen sentralismin periaate puolueessa on nykyään yleisesti tunnustettu;

2) että vaikka sen toteuttaminen elämässä onkin nykyään vallitsevissa poliittisissa oloissa vaikeata, niin on se silti visseissä rajoissa mahdollista;

3) että puoluejärjestön konspiratiivisen ja julkisen toimintakoneiston sekoittaminen toisiinsa osoittautui puolueelle sangen turmiolliseksi ja oli peräti edullista hallituksen provokaatiolle;

Me tunnustamme ja kehoitamme edustajakokousta tunnustamaan:

1) että valinnallisuusperiaatetta on toteutettava puolueen järjestöissä alhaalta ylös asti;

2) että tästä periaatteesta poikkeamiset, esimerkiksi kaksiaasteiset vaalit taikka jäsenten kooptaatio valinnallisiin elimiin j.n.e., ovat sallittuja vain voittamattomien poliisiesteiden sattua ja erikoisesti huomioon otetuissa poikkeustapauksissa;

3) että on tuiki välttämätöntä puoluejärjestön konspiratiivisen ydinryhmän säilyttäminen ja lujittaminen;

4) että kaikenlaisia julkisia esiintymisiä varten (lehdistössä, kokouksissa, liitoissa, etenkin ammattiliitoissa j.n.e.)

on järjestöjen yhteyteen muodostettava erikoiset osastot, jotka eivät voisi missään tapauksessa vahingoittaa konspiratiivisten solujen eheyttä;

5) että puolueella täytyy olla yksi keskuselin, s.o. puolueen yleisen edustajakokouksen on valittava yhteinen Keskuskomitea, joka nimittää puolueen Pää-äänenkannattajan toimituksen j.n.e.
